

SREČNO IN VESELO NOVO LETO
želita vsem čitateljem, inserentom in
dopisnikom

redakcija in uprava »Nove Dobe«.

DANAŠNJA ŠTEVILKA obsega 8
strani in stane 1 Din. Priložen ji je
KOLENDAR za leto 1933.

PRIHODNJA ŠTEVILKA bo izšla
v ponedeljek 2. januarja popoldne
kakor običajno.

Iz celjske krajevn organizacije JRKD

Zadnji letošnji članski sestanek
krajevne organizacije JRKD za me-
sto Celje, ki se je vršil v sredo 28.
decembra zvečer v klubovi sobi v
Celjskem domu, je bil zopet dobro
obiskan.

Narodni poslanec g. Ivan Prekor-
šek je v zanimivem poročilu očitil
razne aktualne gospodarske in poli-
tične zadeve. Razpravljal je najprej
o letošnjem in o novem državnem
proračunu, o trošarini na vino in o
davkih. Avtonomne doklade v drav-
ski banovini so se povečale od 36 na
110 milijonov dinarjev. Davčne upra-
ve naj bi sprejemale vložne knjižice
za plačila davkov. Potrebna je opro-
stitev zgradarine za hiše malih obrt-
nikov na dečli. Plačevanje šolnine
naj se uredi pravično. Regulirati je
treba tudi vprašanje davčne opro-
stitve gospodarjev, ki imajo devet
otrok. Nekatere sreze, v katerih se je
pomanjkanje živil povečalo, bo tre-
ba oskrbeti s ceneno koruzo s 75-od-
stotnim popustom prevoznega tarifa.
Da se bodo mogli zaposliti brezposel-
ni, naj se izvedejo javna dela. Mest-
na in okoliška občina bosta najbrž
v najkrajšem času pričeli izvajati re-
gulacijska dela na pritokih Savinje;
s tem bodo dobili mnogi brezposelni
zasluzek. Italija je na svoj zadnji iz-
pad proti naši državi dobila prvokrat
po 14 letih od našega zunanjega mi-
nistra v senatu dostojanstveno mo-
čen odgovor, ki je odmeval v svetov-
nem tisku in močno okrepil naš po-
ločaj. Ta odgovor je bil sprejet v Beo-
gradu, Zagrebu in Ljubljani s isto
enodušnostjo, ki je zopet dokazala,
da smo en narod in ena država. Ob
zaključku svojih izjavanj je g. posla-
nec še pojasnil pomen zakona o to-
mačenju čl. 110. zakona o državnih
nameščencih.

Predsednik krajevn organizacije
JRKD g. dr. Kalan je podčrtal, da že
od 1. 1923. nimamo uradniške stalno-
sti, ki je sicer idealno stanje za urad-
ništvo. Živimo pa v izrednih časih,
ki zahtevajo izrednih mer, ukrepov
in pooblastil onih, ki so odgovorni za
vodstvo države. Čez tri mesece bo
uveden pri nas in v nekaterih dru-
gih delih države, z novim letom 1934.
pa povsod novi civilno pravdni red,
ki bo pomenil velik preokret v na-
šem sodstvu. Ob takih prilikah tudi
druge države uukinejo stalnost sod-
nikov.

V debati, ki so se je udeležili gg.
narodni poslanec Prekoršek, župan
dr. Goričan, direktor Mravljak, dr.
Kalan, Gregorič in drugi, je bila iz-
nešena zahteva, naj se izvrši upoko-
jitev nameščencev, čim dopolnijo
svojo službeno dobo, ker je to naša
socialna dolžnost napram naraščaju;
uredi naj se vprašanje davščine na
nove zgradbe, najemnin za vojaška
poslopja in prispevkov za vzdrževa-
nje poslopja sreskega načelstva. Ob
zaključku zanimivega sestanka je že-
lel predsednik g. dr. Kalan vsem čla-
nom in njihovim rodbinam veselo
Novo leto.

Odvetniško uradništvo in novoletne nagrade

Iz krogov odvetniškega uradništva
smo prejeli:

Že desetletja se odvetniškemu in
notarskemu uradništvu izplačuje 13.
plača v obliki novoletne nagrade,
bodisi vsled službene pogodbe, bodi-
si vsled starega običaja.

Advokatska komora v Ljubljani
pa je izdala na gg. odvetnike dve
okrožnici meseca decembra 1931 in
septembra 1932, v katerih je govora
tudi o novoletnih nagradah in ki iz-
zveni proti koncu tako, kakor da bi
leto novoletne nagrade sploh od-
padle.

Vsled tega je organizirano in ne-
organizirano odvetniško uradništvo
v dravski banovini po svojih stanov-
skih organizacijah Društvu odvet-
niških in notarskih uradnikov v Cel-
ju in v Mariboru ter Zvezi društev
privatnih nameščencev v Ljubljani
vložilo odločen protest pri Advokat-
ski komori v Ljubljani in na drugih
merodajnih mestih zoper navedeni
okrožnici ter je naprosilo za inter-
vencijo tudi Delavsko zbornico kot
zakonito zastopnico nameščencev.

Po informacijah, dobljenih na me-
rodajnih mestih, je navedena okrož-
nica Advokatske komore **uradno** za
odvetnike **neobvezna** ter jim je slej
ko prej prepuščena ureditev novo-
letnih nagrad s svojim uradništvom.
Pričakujemo torej, da ono malo
številko gg. odvetnikov, ki je lansko
leto navedeno okrožnico menda sma-
tralo kot uradno in obvezno ter je
svoje uradništvo za novo leto na tej
podlagi neopravičeno prikrajšalo.
svoje stališče revidira ter pokaže ne-
kak socialnega čuta in pravičnosti
tudi s tem, da spoštuje stare običaje
glede novoletnih nagrad in tozadev-
no ne dela nikakih zmed in izjem
med tovariši.

O navedenih okrožnicah in vlože-
nih protestih bo Advokatska ko-
mora v Ljubljani vnovič sklejala.

Odvetniško in notarsko uradništvo
po vsej dravski banovini ima vsled
tega trdno zaupanje, da glede novo-
letnih nagrad letos ne bo presene-
čenj in prav nikakih razlik po pisar-
nah, ker **rabi** vse uradništvo brez iz-
jeme ta zasluženi in cela desetletja
običajni pridatek v sedanji težki kri-
zi bolj, kakor kedaj prej.

Pravilnik za ogledo- vanje klavnih živali in mesa v Celju

Mestno načelstvo v Celju razglaš-
a: Po čl. 2., 3. in 46. pravilnika za
ogledovanje klavnih živali in mesa,
izdanega od ministrstva za kmetij-
stvo dne 8. septembra 1925, pod V. T.
br. 8749, ki je bil objavljen v Službenih
Novinah kraljevine Srba, Hrva-
ta i Slovenaca dne 28. oktobra 1925,
št. 247 (LXII-1925), (Ur. l. z dne 16.
nov. 1925, št. 104) je meso vseh
konzumnih živali in so vsi izdelki
hrane živalskega izvora, ki prihaja-
jo iz enega kraja v drug kraj in so
namenjeni javni potrošnji, bodisi s
prodajo na debelo ali na drobno, pod-
vrženi kontroli kompetentne občin-
ske oblasti oz. občinskih kontrolnih
organov na mestu izvora (obratova-
lišča) in v namembnem kraju (kon-
zumnem kraju).

Do se bodo določila tega pravilni-
ka tudi v mestu Celju predpisno iz-
vajala, se odreja na podlagi sklepa
tuk. občinskega sveta z dne 28. no-
vembra 1932:

Vsi obrtniki in trgovci, ki se bavi-

jo, četudi le postransko, s prodajo
mesa in mesnih izdelkov (živežne ro-
be živalskega izvora), to je mesarji,
gostilničarji, prekajevalci, lastniki
špicerijskih in delikatesnih trgovin
ter skladišč za prodajo na debelo, za-
jutrkovalnice, trgovine z mešanim
blagom, branjevci itd., smejo mesno
robo uvažati v mesto Celje le pod
pogojem, da so take pošiljke oprem-
ljene s certifikatom (uverjenjem), s
katerim preglednik mesa potrjuje
neoporečnost blaga v zdravstvenem
oziru, vrsto in težo v kg, in je iz cer-
tifikata razvidno tudi mesto oddaje,
namembe in dan pregleda, ime od-
dajnika in naslovnik. Po določitih
pravilnika in z ozirom na krajevn
prilike je smatrati kot mesno hrano:

Sveže meso vseh klavnih živali, to
je goved, teleč, ovac, koz in praši-
čev in vse užitne organske dele teh
živali, prekajeno ali nasoljeno (kon-
servirano) meso navedenih vrst ži-
vali (to je šunke, rebra, kareja, gla-
ve itd.), klobase, sveže ali prekajene,
mesne, jetrne ali krvave; salame; vse
vrste špicerijskih klobas, hrenovke,
safalade, jetrni sir, mesne pastete,
slanino, svežo, prekajeno ali nasolje-
no; raztopljeno svinjsko mast, vso
divjačino, to je srne, zajce, jerebice,
divje gosi itd., ribe, sveže in konser-
virane in zaklano perutnino.

**Vse navedene vrste živil se mora-
jo, ko despejo v mesto, po zato po-
oblaščenih občinskih organih iznova
pregledati.** V ta namen se mora vsa-
ka taka pošiljka, ki prispe v mesto
po železnici, kot poštna pošiljka, z
avtomobilom, vozom ali na drug na-
čin, najkasneje 6 ur po prispetju pri-
javiti v poslovnem času v mestnem
klavničnem uradu in v istem času
tjakaj prinesiti. Prijavi se mora pri-
ložiti certifikat o izvoru ter vojni
list, ako je blago prišlo po železni-
ci. Predno se blago na pregleda in ni
ugotovljena neoporečnost, se pošilj-
ki ne sme nič odvzeti.

**Pregledna taksa znaša za 1 kg
0.50 Din.**

O izvršenem pregledu in plačilu
pregledne takse izda **oglednik** vsaki
stranki potrdilo.

Pošiljke nad 50 kg se na željo

strank po izvršeni predpisani prijavi
pregledajo brez posebne pristojbine
tudi v obratovališču odn. skladišču
stranke.

Delne izjeme veljajo za divjačino
vse vrste, ki prihaja iz celjskega ali
drugih sosednih srezov, v toliko, da
za divjačino ob prijavi ni treba pred-
ložiti certifikata o izvoru in za kon-
servirane ribe in mesne konzerve v
pločevinastih plombiranih skatlah,
zapečatenih steklenicah ali v lesenih
posadah (sodih), na katerih je razvi-
den žig ali napis tovarne, iz katere
izhajajo. Ta živila se pregledujejo ob
priliki drugih revizij.

Oglednikom je zaukazano, da vsa-
ko pokvarjeno sumljivo blago, ki bi
moglo škodovati človeškemu zdrav-
ju, takoj v celoti zaplenijo. Stranke,
ki bi na zaplenitev ne pristale, ima-
jo pravico zahtevati, da se dotično
blago na njihove stroške pošlje cen-
tralni postaji za preizkušanje živil
v Ljubljani, ki končno veljavno odlo-
ča o užitnosti.

**Odredbe tega razglašja stopijo v ve-
ljavo 1. januarja 1933.**

Stranke, ki bi prezirale določila te-
ga razglašja, se bodo kaznovale v smi-
slu čl. 56. uvodoma navedenega pra-
vilnika po čl. 27. in 111. zakona o od-
vračanju in zatiranju živalskih kuž-
nih bolezni z dne 14. junija 1928 z de-
narno globo do 900 Din ali z zapo-
rom do 30 dni. Razen tega se bodo
stranke, ki bi pokvarjeno in zdrav-
ju škodljivo meso razpečevale, ova-
dile državnemu tožilstvu.

Končno se pripominja, da je za
uvoženo zaklano živino ali pa meso
v komadih predpisan nadpregled v
mestni klavnici že po obratnem redu
za mestno klavnico v Celju, ki v tem
pogledu določa:

»Za uvoženo zaklano živino ali pa
meso v komadih (goveje, telečje, pra-
šičje in konjsko meso in meso drob-
nice) se plača pri nadpregledu v me-
stni klavnici Din 0.50.«

S to odredbo se torej razširi na nad-
pregled tudi na živilske potrebšči-
ne živalskega izvora, kakor je to
predpisano z uvodoma omenjenim
pravilnikom za ogledovanje klavnih
živali in mesa.

DOMAČE VESTI

d **Kmetijska družba — zadruga.** V
četrtak 29. decembra se je vršil v
dvorani Delavske zbornice v Ljubljani
izreden občni zbor Kmetijske dru-
žbe, na katerem je bil sklenjen raz-
id Kmetijske družbe kot društva in
preosnovanje v zadrugo z omejeno
zavezo, ki bo omogočila še intenziv-
nejše in uspešnejše delo za naše
kmetijstvo.

d **Novi bankovci po 1.000 Din.** Po
odlokih finančnega ministra z dne
17. marca in 23. decembra letos ter
po sklepu upravnega odbora Narod-
ne banke z dne 22. decembra letos
bodo 1. januarja 1933. dani v promet
novi bankovci za 1000 Din z datu-
mom 1. decembra 1931. Velikost no-
vega bankovca je 195 × 121 mm, a
velikost slike 181 × 112 mm. Banko-
vec je tisan na belem papirju z mo-
drikastim tonom. V sredi na gornji
strani je v belem krožnem polju fili-
gran za podobo Nj. Vel. kralja Ale-
ksandra. Na licu bankovca je na le-
vi strani podoba Nj. Vel. kraljice Ma-
rije. V sredi nad krogom za filigran
je državna krona v barvi, a nad kro-
no v okviru napis v cirilici: Narodna
banka kraljevine Jugoslavije. Pod
krogom je tiskano: plača donoscu
1000 dinara. Beograd 1. decembra
1931. godine. Pod datumom je levo
podpisan član uprave Čingrija, des-
no pa guverner Bajloni. Na desni
strani bankovca je krepak orel v po-
letu, obrnjen proti sredi novčanice.

Na nasprotni strani bankovca sta na
levi in na desni simbolični ženski
podobi. V sredi pa ej, dotikajoč se fi-
ligranskega kroga, dvoglavi beli orel.
Nad krogom je bil sklenjen raz-
id Kmetijske družbe kot društva in
preosnovanje v zadrugo z omejeno
zavezo, ki bo omogočila še intenziv-
nejše in uspešnejše delo za naše
kmetijstvo.

d **Prvi trimester na srednjih šolah
v dravski banovini** je bil v primeri
s šolami v nekaterih drugih pokra-
jinah zaključen uspešno. Od 9306 di-
jakov in dijakinj na 14 realnih in
klasičnih gimnazijah v dravski ba-
novini jih je uspešno zaključilo 5094.
Med njimi je 379 odličnjakov.

d **Umrl je 24. t. m.** na Tepanjskem
vrhu pri Konjicah v starosti 77 let
ugledni posestnik g. Franc Napotnik,
brat pokojnega mariborskega knezo-
škofa dr. Mihaela Napotnika in oče
g. prof. Josipa Napotnika v Celju.
Pokojniku bodi ohranjen blag spo-
min, preostalih naše iskreno soča-
lje!

d **Redukcija dohodkov** je danes že
vsakdanji pojav in moramo v vsa-
kem oziru izvajati štednjo, tako v
gospodinjstvu itd. Naravno je, da se-
daj ni niti mogoče razmetavati drag
denar za obleke, a je zato najlažje,
kajti znane »**Tivar obleke**«, ki so od-
lične kakovosti, so tako poceni, da
si lahko vsakdo nabavi priljubljeno
»**Tivar obleko**«.

d Trdovratno zapeko, katar debelega črevesa, napetosti, želodčne motnje, zastajanje krvi, nedelavnost jeter, zlato žilo, bolečine v kolkih odpravimo z uporabo naravne »Franc Jožefove« grenčice, če je izpijete zjutraj in zvečer malo čašico. Zdravniške strokovne veličine izpričujejo, da učinkuje »Franc Jožefova« grenčica celo pri zdržljivem črevesu brez bolečin. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in vseh specerijskih trgovinah.

d **Važno za vse, ki iščejo delo!** Opozarjamo na današnji oglas tvrdke J. Kališ, Maribor, Trubarjeva 2.

d **Dunajska vremenska napoved za soboto 31. decembra:** Severne Alpe: Po večini oblačno, najbrž lahen sneg. Južne Alpe: Oblačno, sneg.

Naznanilo

Svojo trgovino s specerijskim in kolonijalnim blagom na Kralja Petra cesti 39

sem preselil

na Kralja Petra c. 24

(hiša g. dr. Negrija)

Za obilen obisk se priporoča

Slavko Šafar, Celje

Celje in okolica

c **Mestni odbor Aerokluba v Celju** je imel v četrtek 29. decembra zvečer v klubovi sobi v Celjskem domu svoj redni letni občni zbor, ki se ga je udeležilo mnogo članov, zlasti oficirjev. Predsednik polkovnik g. Golubović je pozdravil navzoče in poročal, da je bilo letošnje delo Aerokluba zelo skromno. Klub se letos ni mogel spuščati v organizacijo prireditelj, ker so bile že prejšnje njegove prireditve deficitne; čuval je samo svoje imetje. Tajnik g. Veble je omenil, da je Aeroklub letos samo živoritaril in se ni mogel povzpeti do večjih akcij. Družabni večeri se niso obnesli. Klub ima zanimivo kužnico. Prvi pogoj za uspešno delovanje kluba je ureditev lastnega aerodroma. Tudi letos ni bilo mogoče dobiti primernega prostora za vaje s klubovim brezmotornim letalom. Blagajniško poročilo gosp. Wagnerja izkazuje 11.145,42 Din dohodkov, 2.047,50 Din izdatkov in saldo v znesku 9.097,92 Din. Klub letos ni pobiral članarine. To se bo nadoknadilo. Na predlog člana nadzornega odbora je bil blagajniku in ostalemu odboru podeljen absolutorij. V novi upravni odbor so bili izvoljeni gg. Mag. pharm. Posavec, polkovnik Golubović, podpolkov. Bojič, Borlak, I. Cater, dr. Čerin, Pešikan, Veble in Wagner, v nadzorni odbor pa gg. polkovnik Gavrilović, kapetan Mitič, Četina, Kandušar in Schmiedichen.

c **Na Silvestrovo vsi v Celjski dom** na Silvestrov večer Sokolskega društva v Celju! Začetek ob 20.30. Spored bo zelo pester in zanimiv. Posetite ta tradicionalni družabni večer narodnega Celja, da pričakate v prijetni družbi novo leto!

c **Smučarski tečaj** Savinjske podružnice SPD v Celju in celjske sokolske župe se bo vršil od 2. do 8. januarja na Mozirski planini. Prijave v pisarni SPD v Celju ali pa v Mozirski koči. Skupen odhod tečajnikov pod vodstvom g. Branka Diehla v ponedeljek 2. januarja ob 8. zjutraj s savinjskim vlakom iz Celja.

c **Strelska družina v Celju** bo imela po Novem letu vsak teden strelske vaje z malokaliberskimi puškami v klubovi sobi hotela »Hubertusa«. Prvi in tretji petek ob 20. v mesecu bodo strelske vaje za člane, vsak drugi in četrti petek ob 20. pa za podoficirje-člane Strelske družine. Prva strelska vaja bo v petek 6. t. m. ob 20.

c **Božičnica** na obeh mestnih osnovnih šolah se je vršila 23. decembra. Obdarovanih je bilo 150 deklic in dečkov z najraznovrstnejšimi

praktičnimi darili: s čevlji, toplo obleko, perilom, nogavicami, rokavicami itd. Drž. krajevna zaščita dece in mladine v Celju se je na vsa moč potrudila, da je zbrala v teku leta potrebno vsoto denarja, s katero je mogla pripraviti ubogi šolski mladini pravo božično veselje. Kako so se vsakemu otroku posebej zaiskrile oči, ko je dobil svoj zavitek! Nič več mokrote, nič več mraza ne bo trpel, v šolo bo lahko redno prihajal! »Zaščito« pa so pri njenem delu požrtvovalno podpirali celjski trgovci in tovarnarji ter za obdaritev darovali kar največ so mogli. Tudi od pomožne akcije je društvo prejelo za obdaritev mnogo čevljev in obleke. Bodi na tem mestu izrečena vsem dobrotnikom najprisrčnejša zahvala. — Uprava obeh šol.

c **Premestitev.** Naš ožji rojak gosp. Hinko Samec, uradnik jugoslovenskega konzulata v Parizu, je po službeni potrebi premeščen k našemu konzulatu v Düsseldorfu.

c **Obiščite slikarsko razstavo** Elde Piščančeve in Rajka Slapernika v dvorani Obrtnega doma. Zanimiva umetniška razstava je odprta še do sobote 31. decembra opoldne.

c **Uradni dan Zbornice za TOI** v Ljubljani za Celje in celjsko okolico bo v torek 3. januarja 1933. od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje v Celju, Razlagova ul. 8, pritličje, levo.

c **Članom sreskega združenja trgovcev v opozorilo glede poostrenega izterjevanja davčnih zaostankov.** — Uprava združenja je razposlala vsem zaupnikom v raznih krajih področja združenja navodila, kako se naj ravna spričo izvršb za davčne zaostanke, ki jih ne morejo plačati. Nadalje je poslala uprava zaupnikom še posebno okrožnico, v kateri se poziva davkoplačevalci, naj nam sporočijo konkretne primere o eventualnem preostrem postopanju pri izvršbah. Svetujemo vsem članom, da se v ta namen zgledajo pri zaupnikih, ki so postavljeni v vsaki občini, kjer prejemajo navodila. Tako tudi pozivamo zaupnike, da se pravočasno zanimajo za težnje svojih tovarišev. Zadeva je nujna. — Uprava.

Damske plašče, kostume

in vsa moška oblačila izdeluje po solidni ceni Karl Kramer, krojač, Celje, Ljubljanska cesta 19, zraven plinarne.

c **Redni občni zbor Sokolskega društva v Celju** bo v sredo 11. januarja ob 20. v mali dvorani Celjskega doma.

c **Smrtna kosa.** V celjski bolnici je umrla v četrtek 29. decembra 63-letna prevzitarica Ana Veternikova iz Lokrovca pri Celju. V Gaberju pri Celju (Dečkova cesta 3) je umrl 80-letni bivši pekovski pomočnik Franc Črno. V petek 30. decembra je umrl v celjski bolnici v starosti 48 let znani špediter g. Franc Schwarz iz Celja (Pred grofijo 5). Pokojnim bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c **Žrtve napadov in nesreč.** V četrtek 29. decembra zjutraj je neki pekovski vajenec v Šošanju v prepiru napadel 19-letnega pekovega pomočnika Konrada Lebna z nožem ter ga zabodel v desno stran vratu in hrbet. Vajenca so aretirali in prepeljali v zapore okrožnega sodišča v Celju. — Dne 28. decembra je neznan moški napadel 31-letnega viničarja Štefana Lajha s Sladke gore pri Šmarju ter ga z udarci z nekim topim predmetom poškodoval po glavi in mu zlomil desno golenico. — 26-letnega rudarja Alojza Ferlinca iz Brezna pri Zidanem mostu je 27. decembra podsulo pri delu v rudniku in mu zlomilo desno nogo pod kolonom. — 26-letni dninar Jakob Zavšek iz Tremerja pri Celju je padel 27. decembra na zamrzli poti in si nalomil levo nogo pod kolonom. — 27-letni dninar Albert Žvižaj iz Trnovelj pri Celju je padel 27. decembra pri sekanju suhih vej z drevesa pet metrov globoko na glavo ter se težje poškodoval po glavi in si močno pretresel možgane. — 79-letni slikar Franc Merlak iz Celja si je pri padcu

s klopi zlomil desno nadlehtnico. — 21-letni dninar Adolf Doberšek iz Loke pri Žusmu si je na božič pri sekanju mesa odsekal konico levega kazalca. — 41-letnega delavca brez stalnega bivališča Štefana Jelovška je 28. decembra v Laškem brenil konj in mu zlomil desno golenico. — Devetletna Matilda Goleševa, hčerka steklarskega pomočnika iz Celja si je 28. decembra pri padcu zlomila levo podlehtnico. — 71-letno dninarico Marijo Točajevo s Pake je neki pes ugriznil v levo roko in jo močno poškodoval. — 55-letna žena na dučitelja Irena Kernova iz Celja si je 29. decembra pri padcu zlomila levo kolčnico. — 28-letna dninarjeva žena Marija Karkova z Ljubnega si je 29. decembra pri padcu na hodniku zlomila levo roko v zapestju. — Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

c **Velika poneverba.** Na podlagi brzojavke policije v Splitu je bil 29. decembra v Celju aretiran trgovski potnik Ludvik P., ki je obtožen, da je skupno s trgovskim potnikom O. poneveril blago v vrednosti 31.000 dinarjev. P. je bil izročen okrožnemu sodišču, trgovskega potnika O. pa še niso izsledili.

c **Družabni klub v Celju** priredi Silvestrov večer ob pol 9. v prostorih Ljudske posojilnice. Poleg solospjevov, ki jih pojeta g. Koren in g. prof. Močan, je na sporedu izbor kvintet. Za veselje in prijetno razpoloženje je preskrbljeno z najnovejšimi in izredno zabavnimi burkami. Igra prvovrsten Jazz-orkester. K obilni udeležbi vabi odbor.

PLES 1933

Crepe de Chine v vseh barvah v izborni kvaliteti po Din 39 — meter dobite pri tv. Vegi & Bevc, Celje, Glavni trg

c **Silvestrov večer »Svobode«** bo v soboto v Narodnem domu.

c **Prijava vozil.** V smislu čl. 47 (izpremenjeni čl. 106.) taksnega in pristojbinskega pravilnika oziroma § 28., pripombe c zakona o taksah (Sl. list 32 - 1932) morajo prijavitelj lastniki do 31. januarja 1931. naslednja vozila, ki se nahajajo v območju predstojništva mestne policije v Celju: 1. vsa motorna vozila (prijavna taksa za avtomobile Din 100.—, za motocikle Din 50.—); 2. fajakerske (polfajakerske) vozove (prijavna taksa Din 25.—); 3. bicikle (prijavna taksa Din 5.—). Izvzeta so odjavljena vozila (čl. 47., točka 37. cit. zakona). Neuporabna vozila je prijaviti v 15 dneh od dneva popravila. Prijavne tiskovine se dobijo pri predstojništvu mestne policije.

c **Koline v restavraciji Lisce.** Na Silvestrovo in Novo leto nudimo cenj. gostom izvrstne klobase itd. in pustne krofe.

c **Dražba gnoja v mestni klavnici.** Mestno načelstvo v Celju razglašajo: Mestna občina celjska bo 5. januarja 1933 ob 9. dopoldne v pisarni mestne klavnice v Klavniški ulici št. 3 prodajala potom javne ustne dražbe najboljšemu ponudniku ves v klavnici v letu 1932. pridelani gnoj proti takojšnjemu plačilu ponujenega zneska. Interesenti se vabijo, da se dražbe udeležijo, ter se obveščajo, da daje podrobnejše informacije glede množine gnoja, odvoza i. dr. uprava klavnice med običajnimi uradnimi urami.

c **V soboto in na Novo leto** bodo v znani gostilni Šuperger na Lopati prvovrstne koline.

c **Za božičnico na okoliški deški narodni šoli** so darovali: Drž. krajevna zaščita dece in mladine v Celju 3.500 Din, Društvo revnih otrok v Gaberju blaga za 800 Din, Šolski oder 527,25 Din, g. Feigl Pavel, pekarna v Gaberju 200 Din. Po 100 Din: A. Westen, tovarnar in Ljudska posojilnica v Celju. Po 50 Din: Celjska posojilnica d. d., Fr. Strupi, Apnenik v Celju, Aurea d. d. v Celju, kavarna Merkur, Brauns Viljem, tovarna Po 40 Din: Kukovec Vinko, župan in Rebeuschegg Fr., hotelir. Po 30 Din: Golob Karel, miz. mojster, Pacchiatto, Knez & Comp., Gologranc Marica,

Za Novo leto

si nabavite v upravi »NOVE DOBE« v Celju naslednje izvrstne romane:

C O N A N D O Y L E:

BOJ V MEGLI

(Baskervillski pes)

Cena samo Din 18—

J. O. C U R W O O D:

PODARJENI OBRAZ

Cena samo Din 18—

M A M I N S I B I R J A K:

BRATA GORDEJEVA

Cena samo Din 12—

Po pošti stanejo knjige 1 Din več

ga. Kunej-Majdič. Po 25 Din: Gabršek Jože, uradnik okoliške občine. Po 20 Din: Unger-Ulmann, opekarna, Gobec Terezija, Gaberje, Baldasin A. M., Gaberje, Strenčan Marija, Belaj, gostilna, Ravnikar Ivan, veletrgovec, Salmič R., Kmetska posojilnica v Celju, dr. Rajšp, dr. Rakun, Jagodič Jos., trgovec, Marinc Mara, trgovina z lesom, Jurak Peter, opat, Hofbauer Anton, trgovec, Mestna plinarna, Deutsch, posestnik, lekarna »Pri Mariji pomagaj«, Zamparutti Boza, Granfola Ivo, katehet. Po 15 Din: Zamparutti Dominika in Krajec Jernej. Po 10 Din: Cvenk Eliza, gostilna, Brenkovič M., zastopnik zavar. »Dunav«, Mikuletič Hana, Zidanšek Josip, trgovec, Teppey K., les. trgovina, Jezernik Karel, stavbenik, Gabršek Nežka, Slokan Mici, Brevec Marija, Karlovšek Marija, Schimmel & Co., tovarna, Urabič in drug, Metka, Martinčič Jul., Pfeifer P., Farčnik Marija, Kvaternik, Koroschetz I., Lapornik Marija, Esih Matija, Hosner Jakob, Žekar Miha, Reberšek I., Lemaič, Naprudnik, Gradt, Reich, Diehl Robert, König F., Gabere Simon, Loeffler Friderik, Krautberger A., Cimprič, Krančič, Kmetijska družba, Lešnik Minka, Vouk Ivan, Silič M., notar dr. Stojan, notar Burger, dr. Zangger, ing. Rakusch. Še več manjših zneskov je bilo izpod 10 Din. — V blagu so darovali: Stermečki, Dobovičnik, Hladin, Pšeničnik, Chiba, Golmajer, Orehovec, Kramer & Mislej, K. Goričar nasl., Leskovšek Fr., Rode & Martinčič, Lenart Nina, Cater Ivo, Kancijan, Mohorjeva tiskarna, Plavec Jos., Zangger, Vošnjak, Janič, Achleitner in tkalnica v St. Pavlu pri Preboldu.

c **Nabava brezovih metel.** Mestna občina celjska bo nabavila 600 brezovih metel za čiščenje ulic v l. 1933. Pismene, s 5 Din kolkovane ponudbe je treba oddati do 14. januarja v vložišču mestnega načelstva, soba št. 9.

c **Nočno lekarniško službo** ima od sobote 31. t. m. do vštete petka 6. januarja lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

c **Gasilno in reševalno društvo v Celju.** Tedensko gasilno službo ima od nedelje 1. do vštete sobote 7. januarja I. vod pod poveljstvom gosp. E. Berne, reševalno službo pa III. skupina. Inspekcijsko službo ima v januarju načelnik g. Ivan Jellenz.

Švicarske ure,

zlato, srebro, razna darila optika, originalna Zeiss-ova očala, prvovrstna popravilnica. A N T O N L E Č N I K, CELJE, Glavni trg 4.

»Franc Jožefova« grenčica omogoča lahko stolicu brez naporov.

Spomnite se

pri igrah, stavah in ob svečanih prilikah z darili ali legati

Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva v Celju

Mimogrede . . .

bi kaj povedal za novo leto. Pa kaj? Najprej bi pač izrekel voščilo, da bi svet že vendar srečala pamet. Res je, da ne veš, kaj bi začel s pametjo, ker ta predmet danes slabo gre, in ga še na obroke, ki jih večina še za bolj potrebne reči dolžna ostaja, ne marajo. A če ni pameti, je tudi hudo. To tako lepo vidimo, če se ozremo naokoli ali pa ošinemo s pogledom po razmerah blizu. Sveta še ni izužila. Vse žalostne iskušnje, ki so si jih zaslepljeni veličniki in oblastniki v teku vekov s svojimi nedoumljivimi ukrepi, izražajočimi pohlep po blagu in užitek trenutka, zagrešili, niso zalegle.

Nič ne kaže, da bi prišla v leto 1933. pamet do moči in časti. Sama po sebi ne gre niti najlažja stvar. Vedno in povsod je treba za vsako malenkost zagona in poganjanja. In če še ne gre, pa sunka v rebra.

Evropa je hudo čuden kraj. Ne vem, je li bil to Talleyrand, Mazarin ali Richelieu (leksikon sem namreč prodal — na obroke, seveda — pa dosedaj še pare nisem videli), ki je označil mednarodno politiko z izrazem »equilibre des sottises« (ravnovesje neumnosti). Dokaz, da že tedanji politiki in diplomati in finančniki in kapitalisti niso bili nič slabši nego se današnji.

To pa vem za gotovo, da je bil Sved Axel Oxenstjerna tisti, ki je slovesno vzkliknil: »Quam pauca sapientia regitur mundus« (S kako malo modrosti se vlada svet!) Kdor še torej hrepeniš po dvigu in poletu, potolaži se. Kajti pameti in modrosti za uspeh, napredek in čast po starih dogmanjih ni treba nikomur. To teši tudi mene. In zato stopam korajžno v leto 1933. Pojdi in stori tudi ti takol!

Glasovi iz občinstva

Tujci, penzionisti, žene in drugi škodljivci

Skoro vsak dan čujemo in čitamo, koliko tujcev je pri nas po raznih, in to samo boljših službah. Vse zahteve, da bi jih spravili preko meje, da bi bilo za domačine mesta, ne zaležejo. No, sedaj smo pa vendar brali v listih, da rudarska oblast ni dovolila Trboveljski premogokopni družbi, da bi zaposlila v Trbovljah tujca-inženjerja. Oblast kratkoma ne pusti, da bi služil tujec pri nas. On mora oditi. Dosegli so pa to tovariši, ki so burno protestirali proti tujcu in so znali vse Trbovlje spraviti na noge.

To je dokaz, da bi se tudi drugje, recimo v Celju, dalo kaj doseči. Treba bi bilo izbrati si pri podjetju človeka, ki mora proč, in ni hudir, da se gospoda šefi ne bi uklonili.

Dalje se čitajo po časopisih napadi na osebe, ki služijo po nepotrebnem in odjedajo kruh potrebnim. To so zlasti omožene žene in pa tisti upokojeanci, ki so često z goljufičenjem in markiranjem bolehnosti ukanili državo pred časom za penzijo, sedaj pa škodijo še drugim ljudem. So taki tiči med njimi, ki te vesti. So taki tiči med njimi, ki opravljajo kar po dve službi, kjer bi dva krepka, zdrava in vedra mlada človeka mogla imeti svojo skromno eksistenco.

Priporočali bi, da bi se oblasti zanimale za take rise med penzionisti, ter zadevo tako uredile, da bi jim o krnile državno penzijo do najnižje vsote, kakor se je to zgodilo marsikakemu penzionistu-invalidu, ki si je skušal svoje kaznovano življenje nekoliko zboljšati z zaslužkom.

Napravite vendar red! — e —

Grenčica Hunyadi Janos je najzanesljivejša in najidealnejše odvajalno sredstvo.

Kino

Mestni kino. Petek 30. decembra (na Silvestrovo zaprto) in nedelja (Novo leto) 1. januarja: »Sveži plamen«. Veličasten zvočni film po sloviti drami Somerseta Maughama, ki jo je lani z velikim uspehom uprizorilo ljubljansko Narodno gledališče v celjskem mestnem gledališču. V glavnih ulogah **Gustav Fröhlich**, **Dieta Parlo**, **Vladimir Sokolov** in **Anton Pointner**. Mati iz usmiljenja umori svojega bolnega sina. Ta krasni film bo ostal vsakomur v spominu. Pri vseh predstavah najnovejši Foxov zvočni žurnal. Predstave: v petek ob pol 9., v nedeljo ob pol 5., pol 7. in pol 9. zvečer.

Elitni kino Union. Petek 30. decembra ob pol 5. in pol 9. zvečer: »Svobodno srce«. Vesela zvočna opera Marischke in Granichstaedtna. V glavnih ulogah **Gustav Fröhlich**, **Lien Deyers** in **Ernest Verebes**. Predigra: dva kulturna filma in šatigra. — Novo leto 1., ponedeljek 2. in torek 3. januarja: »Beli demon«. Grandiozni Ufin zvočni velefilm V glavnih ulogah **Hans Albers**, **Gerda Maurus** in **Trude v. Molo**. Razen tega poje komorni pevec **Rihard Tauber** tri krasne pesmi, a Ufin zvočni žurnal prinaša najnovejše dogodke z vsega sveta. Za smeh je poskrbljeno z izvrstno šaloigro. Predstave: na Novo leto ob 4., 7. in 9., ob delavnikih vsak dan ob pol 5. in pol 9.

Smešnice

»Ti si pa res zelo zrasel! Saj si večji kakor Tvoj oče!« — »Da, sedaj nisi on moje stare obleke.«

»Ne morem živeti brez Vaše hčerke.« — »Dobro, pripravljen sem plačati Vaše pogrebne stroške.«

»Ančka, včeraj sem videla vojaka pri Vas v kuhinji.« — »To je bil moj brat, milostljiva.« — »To je rekla tudi prejšnja služkinja.« — »Potem je gotovo moja sestra.«

Profesor v lekarni: »Prosim, dajte mi sto kubičnih centimetrov fenolisotiocianata.« — »Vi mislite pač gorčično olje?« — »Da, prav imate, jaz se nisem mogel spomniti tega vražjega imena!«

»Kako pa kaj gre tvojemu bratu?« — »Menda slabo. Kadarkoli pridem k njemu, se njegovi otroci igrajo eksperimenta.«

Stražnik (pijancu): »Ali Vam lahko pomagam do doma?« — Pijanec: »Hvala! Pomoč bom potreboval šele, ko bom doma!«

V Ameriki po predsedniških volitvah: »Ne razumem, kako je mogel Tvoj mož glasovati za prohibicijo!« — »Revež ni vedel, kaj dela. Bil je pijan kakor zemlja.«

V malem mestu vpraša tujec stražnika: »Prosim, ali veste, kje stanuje gospod Požiralnik?« — »Da, v Dolgi ulici.« — »Hišna številka?« — »Te ne vem, a je nabita na hiši.«

Dva Skota se srečata v Benetkah. »Kaj delaš tu?« vpraša prvi. — »Sem na poročnem potovanju.« — »Kje pa je Tvoja žena?« — »Ostala je doma, videla je že Benetke.«

Škotski par je na poročnem potovanju. Mož kupi tablico čokolade, odloži košček in ga da ženi. Zjutraj ga poprosi žena: »Prosim Te, daj mi še košček čokolade.« Mož pa odvrne: »Ne morem. To moram shraniti za najine otroke.«

Zamašenje stola, lenivost čreves je izhodišče neštetihi bolezni in lahko postane nevarno zlasti pri ljudeh, ki imajo kilo, hemoroide in poapneje žil. Tu je Saxlehnerjeva naravna grenčica **HUNYADI JANOS** neprecenljiv pripomoček. Sigurno, milo in celvajajoče učinkujoča poživlja ves organizem. Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in boljših trgovinah. Pazite na etiketo z rdečim srednjim poljem.

Dopisi

Konjice

Sreska pomožna akcija za brezposelne je pričela svoje delo. Akcijskemu odboru načeljuje g. Franc Goligranc. Ob strani mu stojijo požrtvovalne dame in gospodje, ki bodo izvršili podrobno delo v najkrajšem času.

Golarjevo komedijo »Dve nevesti«, je uprizorilo Sokolsko društvo v Konjicah v soboto in nedeljo 17. in 18. t. m. v telovadnici. Obe predstavi sta bili dobro obiskani. Igralci so svoje vloge rešili dobro. Za začetek januarja se pripravlja lutkovna igra, pozimi pa bodo nastopili še dvakrat diletanti.

Književnost

Conan Doyle: Boj v megli (Baskervillski pes). Roman. Založil konzorcij »Nove Dobe« v Celju. Poslovenil Boris Rihteršič. Str. 166. Cena broš. knjigi Din 18.—, s poštnino vred Din 19.—. Konzorcij »Nove Dobe« v Celju je izdal kot tretjo knjigo sloviti detektivski roman »Boj v megli« (»Baskervillski pes«), eno najboljših del sira Conana Doylea, znane avtorja detektivskih romanov. V tem romanu nam slika pisatelj usodo mladega angleškega plemiča, ki mu neprestano grozi skrit sovražnik, zahrbtn morilec. Povest je prepletena z izredno napetimi prizori, ki se odigravajo na velikem močvirju, kjer preži smrt in straši fantastična pošast — ogromen pes, ki mu ljudje pripisujejo nadnaravno moč. Slavni detektiv Sherlock Holmes reši z velikimi napori in z izredno bistroumnostjo težko zagonetko in razkrije nevarnega zločinca. Ta roman je višek, kar nam more nuditi dobra detektivska zgodba, in je zato tudi zaslovel po vsem svetu. Vsakomur ga toplo priporočamo. Knjiga je izšla v okusni opremi in se naroča v apravi »Nove Dobe« v Celju.

Stanovanje

soba, kuhinja, 2 prazni sobi, meblovana soba se odda s 1. januarjem 1933. Cesta na grad št. 51.

Uradnik

išče službo v pisarni, skladišču ali slično. Prevzame tudi službo, če dobi samo stanovanje in hrano. Naslov v upravi lista.

ZVEZNA TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA V CELJU

izvršuje
vsa v njeno
stroko spadajoča
dela hitro, solidno in poceni

Mestna elektrarna in plinarna v Celju

Srečno
in
veselo
novo leto
*
želi
svojim
cenjenim
odjemalcem
*

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.— Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavlj: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle

Dvosobno stanovanje

lepo v vili, v Celju, Jurčičeva 5 se odda s 1. februarjem starejšemu solidnemu paru.

Prav lepo stanovanje

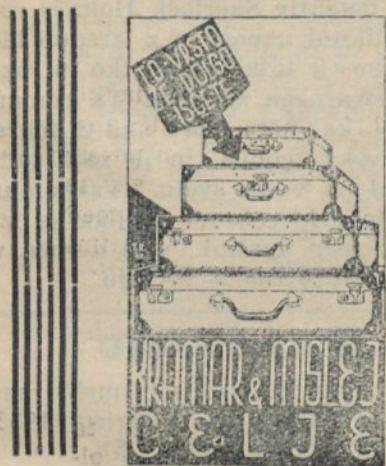
s 3 sobami, kuhinjo in pritliklinami se odda. Naslov v upravi lista.

Dvosobno stanovanje

se takoj poceni odda. Naslov v upravi lista.

3 sobno stanovanje

v centru mesta ali v bližnji okolici se išče za 1. februar 1933. Naslov v upravi lista.

Učenka

za Celje s perfektnim znanjem slovenskega in nemškega jezika se sprejme takoj v trgovsko pisarno. Ponudbe pod š.fro »Učenka« na upravo lista.

Lepa opremljena soba

s hrano ali brez se odda 1. l. pri Tomcu, Slomškov trg 1/l.

Učenec

poštenih staršev se sprejme v specializirano trgovino s 1. januarjem 1933. Viljem Dofek, Celje, Kralja Petra c. 4.

Lepe opremljene sobe

event. z oskrbo se oddajo po ceni. Parkhof, Miklavški hrib 6.

Smučarji

kupujte samo la. jugoslovenski vosek za smuči znamke „Poto“. Se dobi v vseh sportnih trgovinah. Trgovci zahtevajte en gros cene od zastopnika: Celje, poštni predal 83

Stanovanja:

dve obstoječi iz 4 sob, kuhinje, kopalnice in pritliklin, eno obstoječe iz 2 sob, kabineta, kuhinje in pritliklin, se oddajo takoj. Istotam se odda boljši lokal. Naslov v upravi lista.

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju.

Čekovni račun štev. 14.737

Kupim

šivalni stroj

Brenkovič, Celje, Sp. Hudinja

Proda se poceni dobro ohranjena

peč (gašparček)

Celje, Miklavški hrib 11.

PLETENINE

PULOVERJI
VESTJE
SPORTNE MAJE
NOGAVICE
ROKAVICE
ŠALI, ČEPICE
ZIMSKO BENDERJEVO PERILO
TRIKOTAŽA
IN VSE VRSTE VOLN

L. PUTAN • CELJE

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Na otomani je bilo nametanih nekaj knjig. Eno izmed njih je pobrala in mi jo dala.
»To je 'Revue du Caucase', ki izhaja v Tiflisu. Na teh robatih straneh, v teh naivnih popisih nesmrtnih krajev je več lepote kakor pri večini vaših sodobnih pesnikov. To je globok vodnjak, odkoder bodo črpali jutrišnji pesniki.«

In potem je še dodala:

»Shakespeare je že tri stoletja mrtev in pustinje, kjer je videl Macbetha, so izginile. Tovarne stoje zdaj tam. Pustolovci so nadomestili Dona Quichotta. V Italiji je Carducci nekakšen voden Hugo. Vaši očarljivi kraji so postali kakor Švica izletišče za turiste. Po vseh vaših vrhovih stoje razgledni stolpi.«

Suarez — njegovo knjigo ste mi posodili — to dobro občuti in je zato prekosil samega sebe, ko govori o Dostojevskem. Priti bi moral še malo bližje k Darielskim hribom. Prepričana sem, da bi jih bolj cenili kakor prepad Ebra in Doura, ki jih vidimo na slikah po vseh postajah.

Gospa de Noailles je brez dvoma vaša največja pesnica! Toda zdaj hoče biti na vsak način Grkinja? Prav toliko je Grkinja kakor Ariadna hči indskega Baka ali pa Medeja Cirkazijka. Za vse, kar je pri njej najboljšega, se mora zahvaliti Armeniji in Perziji: To so kraji za nas. Grkinja! Na smeh mi gre. Ali je niste nikdar videli? Malicala sem nekoč z njo v Evianu. Reči moram, da mi je bila všeč, ker je živa. Vem pa, da ni grški tip. Pri nas imamo ptice, ki jim pravimo kavke. Divje so, visoko lete in kljujejo. Perja so višnjevega in črnega, pri tem pa vitke in mišičaste. Gospa de Noailles je tatarska kavka, ne pa težka in debela golobica iz Egipte.

»Kaj pa to?« sem dejal in ji dal knjigo pesnice Renée Vivienove.

»Ta,« je odvrnila vojvodka in poljubila knjigo, »... o njej bom slabo govorila, ker jo obožujem.«

Navdušen sem bil, ko sem poslušal, kako govori žena, ki sem jo oboževal, o rečeh, ki so mi najdražje. To sem ji tudi odkritosrečno priznal, tako, kakor je vselej treba.

Mislil, da jo to ganilo. Položila mi je roko na ramo in šepnila v ne vem katerem jeziku:

44

»Drag si mi in zelo rada te imam, mali brat.«
Obrnila se je k Meluzini in ji ponovila včerajšnje ruske besede:

»Menda se mi ni treba bati, da bi me zato zaprl v Kirchhaus.«

Potem je nadaljevala s svojo vsakdanjo živahnostjo:

»Glejte, prijatelj, zdi se mi, da sem vas tikala. Po mojem mešam vsa narečja, pri nas pa vsakomur rečemo 'ti', ubogi, zvesti živali in carju.«

Vsi smo umolkli in tišino so trgali samo mrzlični napevi čudne pesmi, ki jo je Meluzina prebirala na kitari.

Iz čaše na mizici so se kadile dišave.

Jel sem listati po neki knjigi, ki je ležala zraven mene na majhni polici.

»Ali vam je všeč?« me je vprašala Aurora.

Bile so »Reisebilder«.

Ko sem ji rekel, da sem navdušen nad Heinejem, je odvrnila:

»Pri vsakem pesniku hočem pred vsem duhovne kvalitete. Zato mi je drag Shelley in tudi Lamartine, Heine pa se mi je zdel zmeraj odvraten. O, vem, rekli boste: »Nordsee in drugo...« Vem bolj kakor kdo drugi, kaj sem mu dolžna. Toda on je kakor tisti Deutz, ki je prodal vašo vojvodko de Berry, in vselej me obide želja, da bi vzela klešče in mu vtisnila žig svojega občudovanja.«

Vzela mi je knjigo iz rok in začela po njej listati.

Ne vem, koliko je mogla biti ura. Nenadoma je puhnili skozi odprto okno val mrzlega vetra, glasnik zore. Dinč dišav se je razbežal kakor steber, ki se podira.

Velika vojvodka je bila takrat zatopljena v »Reisebilder« in me ni videla. Meluzina je dala z nasmeškom prst na ustnice in me odvedla, ne da bi bila Aurora opazila najin odhod.

Jutro je bilo hladno. Jasna sinjina noči je na vzhodu žarela in postajala rahlo vijoličasta, potem zelena in rumena. Sedel sem na klop pri vratih, pod oknom velike vojvodke in užival neko žalostno radost na kraju, kamor sem tolikrat prihajal, samo da bi ji bil bliže.

Nenadoma je zapel glas, ki je bil utrujen in skoraj monoton. toda čist kakor ledena voda gorske reke.

Bil je glas velike vojvodke, ki je pela ob spremenjanju Meluzinine kitare. V njenem bitju ni bilo ne-

skladnosti. Glas je imela tak, kakor sem si ga v sanjah zamišljal.

Pela je romanco »Ilse« najlepšo v zbirki »Reisebilder«. Ker smo malo prej o njej govorili, se mi je zdelo, kakor bi bil še zdaj v njeni sobi.

Ich bin die Prinzessin Ilse,
Und wohne im Ilsestein;
Komm mit nach meinem Schlosse,
Wir wollen selig sein.

Dein Haupt will ich benetzen
Mit meiner klaren Well',
Du sollst deine Schmerzen vergessen,
Du sorgenkranker Gesell'!

In meinen weissen Armen,
An meiner weissen Brust,
Da sollst du liegen und träumen
Von alter Märchenlust.

Ich will dich küssen und herzen,
Wie ich geherzt und geküsst
Den lieben Kaiser Heinrich,
Der nur gestorben ist.

Es bleiben tot die Toten,
Und nur der Lebendige lebt,
Und ich bin schön und blühend,
Mein lachendes Herze lebt.

Und lebt mein Herz dort unten,
So klingt mein kristallenes Schloss,
Es tanzen die Fräulein und Ritter,
Es jubelt der Knappentross.

Es rauschen die seidenen Schleppen,
Es klireu die Eisensporn',
Die Zwerge trompeten und pauken,
Und fiedeln und blasen das Horn.

Doch dich soll mein Arm umschlingen,
Wie er Kaiser Heinrich umschlang;
Ich hielt ihm zu die Ohren,
Wenn die Trompet' erklang.

Vse se je utopilo v globok molk. Vstal je dan.

* * *

R. P.

1933

V mogočnem valovanju bede,
trpljenja vstaja novo, mlado leto.
Oči milijonov so izpite
in misli grizejo srdite.

Kako bo dolg še križev pot —
Kedaj pokopljemo te grenke dni?
Vprašanje, kje ti je odgovor?
Je novo leto, ki nas prerodi?

V. GABERSKI:

Tovariši

(Iz zbirke »Brez slave«)

Eno je gotovo: Čut tovarištva je bil včasih močno razvit. Bilo je neko jako prijateljstvo, ki je vezalo ljudi, pa bilo da so se srečevali še le prvi-krat. Rekel bi, da so si skoro vsi požrtvovalno pomagali in se podpirali v hudih trenutkih življenja. So že bile tudi izjeme, ko so sebični ljudje mislili samo nase in so pozabljali na podporo in dobroto, ki so jo bili morda ravno kar užili. A to so izjeme. Sicer je velikansko večino vojakov in borcev prepletal jak čut tovariške vzajemnosti.

Tako je bilo, da sta se dva človeka že po zunanjih znakih svojega čina takoj sporazumela in se brez pojasnil menila nič toba nič tikala, če sta bila v isti vrsti. Višji je nižjega, ako razlika v činu ali dostojanstvu le ni bila prevelika, vedno tika, in ob majhnih razlikah si je tudi višji izprosil, da bi ga nižji zaupno in tovariško ogovarjal. Službeno seveda ali celo v jezi se je zadeva nekoliko obrnila. Tedaj se je mehki »ti« moral izogniti rezkemu »vi«, in je čakal, da bi se ta umaknil dobri volji in mirnemu razmišljanju, ter bi zopet sam prišel na njegovo mesto.

Dijaki-vojaki vseh činov so se med seboj brez izjeme tikali; le ob pogledu na sijaj nanovo imenovanega oficirja je zastala ta prijazna beseda. Dovoliti so si jo napram njemu smeli le najožji znanci in tovariši, ki so z njim vojakovali, ko še ni imel te časti.

O moštvu brez čina se samo razume, da ni delalo nikakih razlik za se in med seboj. Podoficirji so bili istotako tovariši med seboj, ki so morda včasih počastili kakega starejšega narednika s posebnim ogovorom.

Oni najvišji, ki so bili v svojem ozkem krogu, so se ravnali po svoje. Bili so razred zase. To je bilo izbrano klasje; kleno ali snetivo, vseeno. Zrno zrnu slično. Prave razlike ni bilo med njimi, pač pa je v njih bilo mnogo dostojanstva.

Tovarištvo se je včasih tako širilo in poglobljalo, da je bilo kar nerodno. Bilo je pravcata bolezen, ki se je kakor kuga lotila vseh povprek. Zlasti je bilo hudo, kadar so tisti prav visoki začutili biti svojo tovariško žilo, ker je reč pač bila prisiljena in neiskrena.

Seveda se je ob taki priložnosti znalo kaj obrniti z resne na smešno stran. Tako so pripovedovali, da je na Dunaju neki nadvojvoda po svoji službi in dolžnosti obiskoval bolnice, kjer je bodril in tolažil ranjene in bolne vojake. Da bi pričarala prijetno ozračje zaupnosti, je bila cesarska visokost zelo tovariška in domača. Od postelje do postelje je hodil cesarski gospod general v spremstvu svojih oficirjev, zdravnikov, sester in strežnikov, ter je ljudomilo poizvedoval, kako in kaj. Ker je bil visoki obisk napovedan, so bili poučili vojaštvo, kako se mora obnašati: Vsak, kdor le more, mora ležati v svoji postelji ravno in tako spoštljivo, da bi lega nekako ustrezala držanju »mirno!« v vrsti na vežbališču. In ko bi gospod kaj vprašal, naj se mu nikakor ne reče »generala«, ampak odgovori se prav na kratko in pristavi »cesarska visokost«. Vse je bilo tako lepo napeljeno in izdelano, da je razumel zadevo vsak tepec.

Pa je nastopila njegova visokost s trabanti. Vprašala je sedaj tega, sedaj onega, kaj mu je, in ranjenci in

bolniki so z besedo in kretujo nanzanjali svoje težave. Pokazalo se pa je, da mu naslov »cesarska visokost« ne gre v slast, in je zahteval, da bi ga imeli za »tovariša«. Ko je s tem zadnjim, opominom opravil nekega ranjenca, se je obrnil k drugemu, ki je bolj po strani ležal, in ga je vprašal: »Kje je pa tebe dobilo, tovariš?« »Pri r . . . , tovariš« se mu je odrezal možak, nadomestivši vse tri pike razločno s primernimi črkami . . . Dočim se je najbližje spremstvo držalo silno modro, so se začeli tam vzadi bihat. Niso namreč vedeli, hoče li mož s svojo kratko izjavo samo krajevno določiti svojo nadlogo, ali pa tudi primerno označiti tovarištvo nadvojvode. A nadvojvoda sam je kaj srečno rešil sicer nekoliko mučno zadevo. Odgovoril je namreč ranjencu: »Samo, da je še gobec cci, tovariš.«

Ob tisti priložnosti je baje tudi bilo, da je nadvojvoda naletel na orjaškega vojaka, ki ni kazal prav nobenega znaka bolezn. »Kaj je pa s teboj?« ga vpraša. »Visokost, jaz sem pa bacilonosec«. Nadvojvoda se začudi, obrne k svojemu spremstvu, ter očitajoče veli: »Za božjo voljo, za kaj takega pa vendar ni treba takega hrusta!«

Tako se je inspekcija končala.

Tam na oni strani Pijave je 17. junija 1918 ves popoldne nalahno rosil dež. Sicer smo pa imeli v odseku proti zaselku Casa Basso prav vroč dan. Nered popoln; nismo vedeli, si- timo li naprej, ali lezemo nazaj. Bil sem do vrh glave zakopan ob drugem nasipu tam za reko, mimo pa so lazile in se plazile množice kakor duše v vicah. Bile so deloma tudi čete 87. celjskega in 97. tržaškega polka, ki so se spravljale iz rezerve na postojanke. Tam sem čepel v zaklonu in sem pušil one najslabše ogrske cigarete »hölgy«, čakajoč svoje usode. Popušil sem jih menda tisto večerko trideset, in ker drugače sploh nisem nikoli pušil, se me je lotila velika slabost. Ko se je prav zvečelo in stemnilo, sem — še danes ne vem kako in zakaj — zlezel iz svoje rupe, ter sem mahnil z nasipa po razdrtem polju med murvami in trsem nazaj. Pred glavnim nasipom tik ob Pijavi sem že v temi zadel ob bive italijansko zaklonišče, kjer se je krilo nekaj mož avstrijske artilerije. Tam sem jih lačen, blaten in moker zaprosil za kavo. Ognjičar — skoro bi trdil po govoru, da je bil Slovenec — mi je dal veliko vojaško šalico temne močne tekočine, da ne vem, je li tisto bilo kava z rumom ali rum s kavo. Ko sem izpil, so mi na pod razgrnili plašč in jaz sem zaspal ko polh. Ko sem se v jutro zbudil pri tem dobrem tovarišu, so si bili solnčni žarki v zaklon. Dobil sem zopet kave; in ugotovil sem, da imam od vročice tako spišene ustnice, da je bilo vse vrsta mehurjev.

Samo toliko sem spraševal, da so mi povedali, da se naše postojanke tam spredi majojo, in da se je bati umika. Dovolj mi je bilo; šel sem nazaj prek Pijave in sem krenil k skupini razstreljenih hiš, nad katerimi se je vila bela zastava z rdečim križem. Tam sem našel poročnika-zdravnika. »Kaj je, tovariš?« me vpraša. »Eh, slabost«, mu pravim. »Vročica, huda vročica«. In sva merila; bila je je res zvrhana mera. »Zapiši mi to, tovariš!« Pa je zapisal. Jaz pa sem krenil z vročico in listkom še nekaj korakov naprej, ter sem se ustavil pri neki drugi bateriji. Tam mi je zopet človek, ki je bil tovariš, potrdil, da sem se tak in tak javil, in da sem zgrešil svoj oddelek. Povedali so mi zopet, da se reč spredi že podira.

Kaj sem hotel? K pogrebu menda vendar ne bom hodil! Šel sem tja nekam za San Dona in sem našel zgoda popoldne divizijsko komando v nekem zbetoniranem poslopju ob veliki cesti. Vsi so bili hudo poparjeni. Moj kapetan me je vprašal, kako je in kako so uspehi. Pohvaliti se seveda nisem mogel. Poslal me je zopet, odkoder sem bil prišel. A prek Pijave nisem mogel. Prehodi so bili zatrpani. Množice so se že umikale. Splošno valovanje.

Strašno poparjenost kapitanovo so mi pozneje pojasnili. Ker uspehov je ni bilo, je šef glavnega štaba pri diviziji, podpolkovnik Gerbert, eden proslulih Wurmovih oficirjev, zahteval od našega poveljnika, naj še zastavi primerno število mož v ofenzivo. Ker jih je pa bilo od približno tristo že nad dvesto v ospredju, in je bilo mrtvih in ranjenih že okoli sto, kapetan zavoljo rednega vzdrževanja službe ni mogel še več ljudi zastoj žrtvovati. Skromno je izrazil svoje pomisleke; a tu ni našel tovariških ušes. Podpolkovnik ga je namreč neznansko nahrulil in ga je imenoval »Feuerscheues Individuum« (človeka, ki se boji ognja). Če komu tako podkurijo, bi se moral gotovo razgreti. Kapitan pa, Čeh iz Prage, je molčal in se niti ustrelil ni. Ne, on je šel po polomu v svojo češkoslovaško domovino, ter še morda Janes misli na dobre in slabe tovariše.

Midva z gospodom Gerbertom si tudi nisva bila prijatelja. Ne vem, kako da me ni mogel in ni. Je pač tako, da se za simpatije ne da boriti. Še ko sem v prevratnih dneh šel po Šelengurgovi ulici v Ljubljani mimo Kazine, kjer je on z nekaterimi neznanimi oficirji sedel v kavarni, se mi je zdelo, da me je pogledal kakor vrag iz majolike pijanca. In ko esm skoro potem stopil v vežo deželnega dvorca, kjer so vsi Wurmovci čakali na generala Maistra, da bi jim zasigural prost prehod, je gledal tudi njega strašno grdo. Pomislite, da bi si upal kdo, ki ni tovariš, njim, tovarišem, delati kake zapreke! Ampak udat se je treba, bodi tovariš ali ne.

I. M.:

Polemika o Krajincanih in njih domovini

(Poizkusi za sestavo izvirnega narodopisnega proučevanja)

Z zadoščenjem lahko danes opazuje vsak, da so, kar se tiče domoznastva, v obče naši znanstveniki zelo napredovali in jih baš na tem polju čaka še dokaj plodonosnega dela. Z ozirom na ugotovitev, da še niso vsi viri izčrpani, je umestno, da tudi jaz pripomorem s skromnimi drobtinami in tako pomagam izravnati praznino.

Kako in v katerem obegu oživlja je deblo našega slovenskega jezika večje in manjše veje podnarečij, se med seboj ne bomo prerekali, češ, celo poetika jih loči v: Korošce, Ziljane, Goričane, Tomince, Rezjane, Brkiine, Vipavce, Krašovce, Pohorce itd. Skratka, o vsakem poedinem razrodu in njih rodni zemlji se je že dokaj pisalo in govorilo, le o Krajincanih oziroma Celjski marki vlada neka trdovratna molčečnost in temu zau je pripisovati, da so zabredli v tako pozabljeno, da izgleda, kakor da jih sploh ni na svetu. Ni čuda, da to vztrajno preziranje leži kakor mora na njih prirojeni rahločutnosti.

Vsi znaki novejšega časa pa kažejo, da se v tem oziru bliža Celjski marki boljša bodočnost. Na obzorju se pojavljajoči obrisi svetlobnih žarkov iz daljnega Kaira obetajo razpršit obtežujočo pozabljeno. Danes ni nikakšna tajnost, da utegne okoli slovenske muze vzplamteli peresni dvoboj dr. Novačan - Kreft celo iz 500 let trajajočega spanja zbuditi vročerkvne grofa Hermana Celjskega, da na forumu teharskih plemičev opraviči svoje mikavne nočne pohode k brhkim Teharčankam.

Nihče ne more oporekati, da je naša Krajina starejša od vseh bivših kronovin, ker se dokazano imenuje že pred tisoč leti, in prav ta zgodovinski pomen me je vzpodbudil, da jo v naslednjih vrsticah orišem in predložim skozi dobro nastavljeno perspektivo.

Na tisoče zdravih, veselih in bolnih hiti vsako leto v Rogaško Slatino in se divi naravnim lepotam tega zemeljskega raja: eni prihajajo sem

PASAR, ZLATAR IN OPTIK
KONRAD KAGER
CELJE, GOSPOSKA ULICA 10
DELAVNICA ZA CERKVENO
UMETNOST
USTANOVLJENO LETA 1820

PONIKLANJE
POBAKRENJE
POZLAČENJE
POSREBRENJE

v zabavo, drugi na oddih, tretji, da osvežijo razpadajoče živce. Neoporečna je trditev, da se niti tretjina vseh teh posetnikov ne zaveda, da dominira zdravilišče, rekel bi, na skrajnem robu dveh dežel. Na jugovzhodu Sotla že od pamtiveka loči Slovence od Zagorcev in vriva svojo včasih zelo blatno mejo prav do podkapnikov slatinskih hiš, dočim se neka druga historična meja vleče dobi od Vitanja čez Konjiško goro in po slemenih Lipoglavskega hribovja proti Sotli v takem pravcu, da ostane mogočni Boč zunaj, torej na panonski strani, dočim tiči »trg Lemberg« že v notranjosti Krajine.

Ker že govorim o mejah, naj še na kratko razodenem, kako sem si v otroških letih predstavljal deželne in državne meje. Nekoč, to je bilo približno takrat ko sem v abecedni akademiji raztrgal prve hlače dopetače, so se domači odločili za romanje na Brezje. Z ozirom na okolnost, da bi se med tem lahko doma zgodilo kaj nepričakovanega, ker bi obrnili hišo narobe, so iz previdnosti v potovalni načrt pritegnili tudi mojo malenkost. V trdnem prepričanju, da bomo malo jedli in veliko molili, se ob sebi umevno za ta izlet nisem posebno ogreval, pač pa je odtehtala te neugodnosti ugodna prilika, da med vožnjo vendar enkrat za lastnimi očmi občudujem pri Trbovljah tisti lešeni plot, ki dela deželno mejo med Štajersko in Kranjsko. Veselje bi bilo tem večje, ako bi si mogel ogledati tudi oni zid ob Sotli in Kolpi, ki loči Slovence od Hrvatov, toda ta vroča želja se mi za sedaj ni izpolnila.

Ni dvoma, da se je državnopravno osnovala naša Krajina kmalu potem, ko so naši pradedi pregnali svoje predhodnike iz dežele in si ustvarili domače ognjišče na sedanji zemlji. V početku 9. stoletja po Kr. osnovala Savinjska marka (Krajina), je na severu mejila na Ptujsko ali Žitomislavsko marko. Na vzhodu so spadala v to marko selišča Pilštanj, Kozje, Kunšperk, Četrtek (danes Podčetrtek), Bizelj, Sreda (danes Pod-sreda), Planina itd., ter je segala vse do Sotle, ki je bila že takrat meja proti Hrvaški. Na severozapadu so zapirale mejo Savinjski marki Alpe. Na jugu je pripadal Savinjski marki tudi del na desnem bregu Save med Mirno in Krko. Tu je tekla meja med Savinjsko in Kranjsko marko od Litije na Savi proti Zatični ter ob Temenici do Trebnjega in od tukaj na Krko pri današnjem Novem mestu in potem ob levem bregu Krke do izliva v Savo.

Ravnokar navedena meja preko Lipoglava ni nikakšna domišljija, kajti ljudstvo okoli Poljčan, Slovenske Bistrice, Pragerskega itd. ima še dandanes one, ki bivajo južno Lipoglava, za Krajince. Celotno Nemci sanjajo o tej meji, toda si jo tolmačijo z drugega vidika. Tako po mnenju Bibliografskega zavoda na Dunaju igra Lipoglav važno ulogo narodnostne meje. »Maiers Reisehand-bücher, herausgegeben vom Bibliografischen Institut Wien 1910« nam na strani 221 pojasnujejo, da se pri postaji Ponikvi začena slovenska govorica (. . . bei Station Ponikvi beginnt das slovenische Sprachgebiet).

Znani profesor na graškem vseučilišču dr. Luschin-Ebengreuth je po prevratu s propagandno knjižico »Die Zerreissung der Steiermark, Graz 1921« vsiljeval potek meje med Avstrijo in Jugoslavijo od Karavank po vitanjskem gorovju čez Boč in Donačko goro; tu jadikuje, da so

Nemci s sedanjo mejo izgubili 54.000 Nemcev in 220.000 »deutschfreundliche Slovenen«. S trmoglavo obstinacijo pogreva Luschin v tej knjigi, kakor radgonski župan Kamenikar v spomenicah na mirovno konferenco, razliko med »Windische« in Sloveni. Na strani 7 piše, da so se Sloveni naselili po Kranjskem in po poznejši Savinjski marki, severno od njih pa so do Drave živeli »Windene«, ki so se potem razširili tudi po Srednji in Gornji Štajerski, potem pa na isti strani udari sam sebe po zobeh, ko pravi, da so ob času Samovem prebivali med Savo in Dravo panonški Sloveni. Na strani 43 in 44 zopet pravi, da prebivalce med Dravo in Bočem, Donačko goro itd. Nemci imenujejo »Windische«, sami pa se imenujejo Slovence za razliko od »Krajinčanov« onstran Boča.

Po Pircheggerju (Geschichte der Steiermark, Jena 1920. str. 72—73) so se Slovenci v ranem srednjem veku imenovali ne samo alpski Slovani, inarveč sploh zapadni Slovani, Goti in za njimi Nemci so pa imenovali »svoje« slovanske mejaše na vzhodu »Winidi«, a Slovenci sami se niso nikdar tako imenovali.

Madžari so zopet našli »Vende« onstran Mure. Objektivni antantni veččaki so iz tega lahko spoznali, da so eni kakor drugi — lagali. In če že res prebivajo od Boča gori do Rabe tj. zagonetni »Vindi« ali »Vendi«, spadajo po načelu narodne samoodločbe skupaj! Tako se je tudi zgodilo.

Po Šafaříku, Surawieckemu i. dr. so v pradobi segala slovanska plemena nepretrgoma od Adrije do Baltskega morja. Nestor govori o hudi vojski ob Donavi (400 let pr. Kr.) med Slovani in Vlahi in iz tega spopača nam je ohranjena narodna pravljica, ki nam pripoveduje, da je prihitel Krak iz Karantanije, iz Krapine so pa prihiteli na pomoč bratje Čeh, Leh in Meh. Tudi štajerski zgodovinar Muhar (njegov oče je bil v Gradcu čevljar, doma iz Hrvaške) je bil nekaj časa toliko pravičen, da je našel v Noriku vse drugo nego Kelt; čim so pa slovenski zgodovinarji začeli dokazovati, da so bili prvi prebivalci Norika Slovani, je zavrgel svoje nekdanje prepričanje in vse povprek pokeltil (Steiermärkische Zeitschrift I. Heft str. 21).

Naš priznani zgodovinar Davorin Trstenjak se je med svojim večletnim župnikovanjem v srcu dežele Krajinčanov (Št. Juriju in Ponikvi) mnogo pečal z raziskovanjem staroslovenske zgodovine. Čeprav je na tem polju spravil mnogo gradiva na dan, vendar je »grobno falil«, ko o raziskovanju plemena Krajinčanov ne omenja nič.

Homer hvali pri Venetih lepo rejo konj in pripoveduje, da je tam živele obilo mul. S konjerejo so se Slovani od nekdaj marljivo pečali. Še danes se prebivalstvo okoli Grobeinega in Št. Vida v šmarskem srezu z uspehom bavi s konjerejo in šentviški prefrigani konjski preku-povalci so dobro znani tudi preko meje Savinjske marke. S tem se ni rečeno, da teče v njihovih žilah venetska kri, ni pa izključeno, da imamo tu opraviti z ostanki poslovenjenih Skordijcev, ki so l. 370. pridrveli iz Galije v Panonijo, od koder jih je tamošnje prebivalstvo s silo potisnilo nazaj v Istro.

V vsakem oziru zasluži Savinjska marka večjo pozornost. Zlasti njeni severni obronki nudijo obilo hvalevrednega literarnega gradiva. V tem pogledu naj se upoštevajo naslednji migljaji.

Na Olševi izkopavajo bogato zalogo okamenelih kosti 50.000 let starih jamskih medvedov, slonov itd.; v dobro okovani Konjiški gori preži predpotopni »lintver« (zmaj) na ugotovljen trenutek, da se z enim skokom znebi večstoletnega prisiljenega zapora. Strah in trepet ljudstva in bojazljivo na goro obračajoči se pogledi opravičujejo grozne slutnje, ko se je zver izmuznila iz propuščajčega okova. In pri tem kolebanju od enega gorskega hrbta na drugega tudi ošabni Boč in Donati ne zastajata z razsipanjem sapo zapirajočih

Za plesne obleke

krasne Crepe de Chine v različnih barvah meter Din 39.— nudi tvrdka Franc Dobovičnik, Celje / manufaktura in industrija prešitih odev in perila

zanimivosti. Prvi se ponaša z ostanki bajeslovnega gradu in razbite posode sv. Grala, dočim njegov gorski tovariš Donati (Mont Donatis) v enakovrednosti ne zaostaja, ker je že zlatnaj uvrščen med ugašene ognjenike. Pa ne samo to, Donati se ponaša tudi z redko floro iz terciarne dobe. Tu se še med redkimi Musci frondosi najdejo tudi njegovi sovratniki Sphagnacea, Bryneae in družina Pleurocarpae.

Če se oziramo na naš Boč, se ne hote vprašamo, ali je gol slučaj, da je Wolfram von Eschenbach (umrl okoli 1220) črpal snov epičnega Parsivala baš na potu iz Španije skozi Oglej in po Savinjski marki skozi Celje, Rogatec, Ptuj itd. (Kje je Wolfram prestopil mejo Krajinčanov, še ni ugotovljeno). V naslednjem naj stoji samo mal odlomek kitice 1971 do 1988, kjer Eschenbach popisuje potovanje Celje—Rogatec:

Uz Zilje ich für den Rochas reit
dri maentage ich da vil gestreit
mich duhte, ich het da wol gestritten
itd.

Ni izključeno, da je na potovanju iz Celja v Rogatec krenil Eschenbach na desno vidilčni trg Lemberg, tudi še ni ugotovljeno, ali so Lemberžani še pred Eschenbachovim obiskom izvršili zgodovinsko pomembni občinski sklep, ki jim nalaga težko breme, da z vrvmi potegnejo bika v stolp, pač pa sega spomin marsikaterega še v tisto dobo, ko so ob cesti, ki peče skozi Lemberg, stale table z napisom »Marktgemeinde Lemberg«. Spomina vreden je tudi odgovor Lemberškega občinskega odbornika na službeni poziv nekega sodnega organa iz Šmarja: »I Rat in Marktgmajšna Lemberg niks cajt gleštu ker Kuh einen Kuhin povrgn; birt gestern šens beter Ihnen pegleiten.« Ta poluradni razgovor bi se v slovensščino preveden glasil približno takole: »Jaz sem odbornik trške občine Lemberg in nimam časa, ker je krava teleta povrgla; spremljal Vas pa bom jutri, ko bo lepo vreme.«

O tej nemščini bo marsikateri ugal to in ono, vendar moram resnično na ljubo ugotoviti, da se je pred več kakor tisoč leti zatekel v naše kraje in se med Konjiško goro, Bočem, Dravo in Pohorjem naselil razrastek Trivalov, to je oni narod, katerega glavno deblo imamo iskati ob Dolenji Donavi od Ršave naprej. Trivalom pa najbrž naše takratne vremenske prilike niso ugajale, zato so se kmalu poslovili, le nekaj jih je ostalo in ti so se razmnožili v Mariboru, Marnbergu, Slovenski Bistrici, Ptuju, Konjicah, Vitanju, Celju, Št. Vrahi, sploh pa skoro v vseh mestih in trgih na Spodnjem Štajerskem. Še danes spominjajo na njih tradicijo: jezik Trivalov in osebna imena kakor: Löschnigg, Wessenschegg, Deutschegg, Schescherko, Kuschlan, Suppanz, Koschier, Ogrissegg itd.

V velik greh zagazi vsak, ki se ne spomni na naš »pragozd«, ki tiči prav tako v naši Marki ali bolje rečeno, v deželi Krajinčanov, kakor vsi ostali komitati. Nedavno sem se mudil v Podsredi, kjer se zaradi sramotilnega stebra vleče med Podsredčani in Svetim Peterčani večstoletna pravda. Ni pa nikakšnega upanja na skorajšnjo rešitev, ker se še vedno držijo k. k. Regierungsinstructiona, izdanega za vladanja cesarja Leopolda I. (1558—1705) in veljavnega od 10. marca 1676. Nisem utegnil čakati na izid razprave, ki se bo najbrž vlekla še leto dni, temveč sem jo mahnil naravnost v Kozje, da čez Veternik splezam na hrbet Bohorja (1023 m). Trenotno mi ni znan njegov strokovni naziv, zato je najbolje, če ga za sedaj imenujemo »Mont Bochuse«.

Zakaj sem se pa ravno v pozni jeseni odločil za to potovanje? Ker ne potujem pod tujim imenom, naj v pojasnilo radovednežem dodam še to-le: Po grškem cesarju in letopis-

cu Konstantinu Porfirogeniju je v ajdovski dobi stalo na Bohorju podružno svetišče paganskega boga Behela (glavni tempel, posvečen temu bogu, je stal ob morski obali tik Ogleja). Na vznožju bohorskega in sosednjega gorovja živeče ljudstvo je tega boga zelo spoštovalo, to pa že zaradi tega, ker je Behel kaj rad posegal v njih življenske prilike. Poleti jim je rad ustrezal, da je pošiljal nevihte, točo, sneg in razne ujme tja doli v Panonijo k neprijateljskim sosedom, kjer je vladal bog poljedelstva Saturn. Tega so te hudobije hudo jezile in večkrat je prišlo med obema do hudih spopadov v oblakih.

Mont Bochus ima med vsemi gorskimi sosedmi to privlačno moč, da še pozno v jeseni prevladuje na njem zmerno podnebje. Javna tajnost še ni prodrla v svet, da hribolazcem, ki se podajo na Bohor, nikoli ni treba iskati zavetja pod streho, temveč

tudi v jeseni prenočijo na prostem, ker je zemlja tako prijetno razgreta, da ležijo brez odeje kakor na peči s pečnicami.

Vidi se, da je Behel še danes dober prijatelj in zaščitnik Krajinčanov, zato je dolžnost slehernega, da vsaj enkrat v svojem življenju poroma na Bohor.

Slaba sistematika tega umornega članka bo marsikaterega prisilila k ostri kritiki. Vsekakor pa prosim za naklonjeno oceno, pri čemer se naj upošteva

Da se ne ukvarjam z botaniko, hermetiko in historijo,

še manj znana mi je arheologja, geografologija in antropologija.

Ni mi za geografijo, kemijo in alhimiijo,

V krvi mi, na žalost, tiči ta prokleta antialkoholija.

**IZNENADENJE PRIPRAVLJAJO
ZA VAS V NOVEM LETU Z**

**IZBIRO
ODLIČNO
KVALITETO
IN
CENOSTJO**

**TIVAR
OBLEKE**

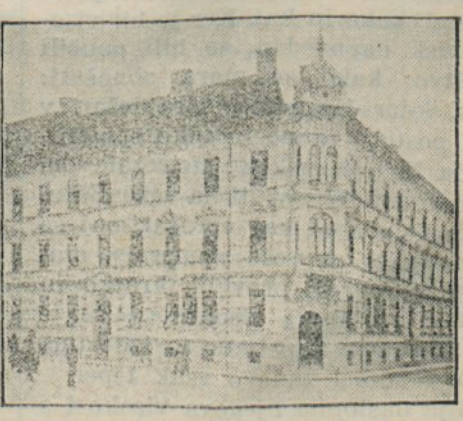
PUPILARNO VAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

CELJE • prej Južnoštajerska hranilnica

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun. Izvršuje vse vednarno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Za vloge jamči Dravska banovina z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo.

Srečno in veselo novo leto

želijo sledeče tvrdke:

Vinko Kukovec obl. konc. mestni tesarski mojster, parna žaga in lesna trgovina Celje — Lava		Srečno in veselo novo želi vsem cenj. odjemalcem tvrdka Ivan Ravnikar Celje	
Marija Borovič trgovina šivalnih strojev in koles Celje, Miklošičeva 2	Ivan in Bogomir Naraks sodavičarja Celje — Žalec	Albin in Štefka Berger gostilna Celje, Kapucinska ulica	F. Rebeuschegg hotel »Pošta« in mesarija Celje
J. M. Šanc delikatesa in točilnica Celje, Kralja Petra cesta	Vekoslav Bornšek špecerijska trgovina Celje, Prešernova ul.	Mihael Vrenko mizarski mojster Celje, Na okopih	Alojz Kroflič mesar Celje, Glavni trg
Mihael Dobravc slikar in pleskar Celje, Glavni trg		Valentin Hladin manufakturna in modna trgovina Celje, Prešernova ulica	
Ivan Mastnak manufakturna in modna trgovina Celje, Kralja Petra c.	Franjo Dolžan stavbno in umetno kleparstvo, vodovodne instalacije Celje, Za kresijo	A. M. Baldasin sodavičar Celje, Mariborska cesta	Leskovšek Jožica pralnica in kemična čistilnica Celje, Gosposka ulica 13
Leo Inkret vodovodne instalacije, sanitarne naprave in centralne kurjave Celje, Dečkov trg 2		Alojz Kališnik mestni stavbenik Celje, Glavni trg	
Franjo Jurič strojno mizarstvo, zaloga pohištva Celje, Mariborska cesta		Matilda Višnar damski modni salon Celje, Kralja Petra cesta	
Jakob Kovač krojaški mojster Celje, Razlagova ul. 6	Srečno in veselo novo leto želi svojim cenj. odjemalcem tvrdka Julio Meinel d. d. Celje	Restavracija „Wilson“ Karol in Pepca Perc Celje — Gaberje	Srečno in veselo novo leto želi vsem cenj. odjemalcem Matevž Zadravec pekarna Celje, Gosposka ulica

Srečno in veselo novo leto
želi vsem cenjenim strankam

Zvezna tiskarna in knjigoveznica

Celje

Srečno in veselo novo leto
želi vsem cenj. gostom
gostilna „Pri angelu“
(Alojzija Savodnik - Beneš) Celje
obenem se posetnikom moje gostilne iz mesta in okolice, ki so me obiskovali in podpirali mojo gostilno, najtopleje zahvaljujem ter najvljudneje priporočam svojo naslednico gospodično Angelo Knafličevo, ki prevzame z 31. XII. 1932 mojo gostilno. — Naznanjam tudi, da bom mesarijo vodila sama še nadalje, ter se cenj. odjemalcem najvljudneje priporočam.
Alojzija Savodnik-Beneš.

Naznanilo.

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da z 31. XII. 1932 prevzamem staro dobro znano

gostilno „Pri angelu“
v Celju, Prešernova ulica

Skrbela bom za točno postrežbo, izvrstno kuhinjo in dobro pristno pijačo ter se za obilen obisk najtopleje priporočam.

Angela Knaflič
gostilničarka.

Novoletna darila

papir itd. na veliko in drobno
se dobijo v trgovini

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Damska krojačica

nudi temeljit pouk v šivanju za lastno uporabo. Naslov v upravi lista.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverjenje za
izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštanj

Absolventka učiteljske

išče primerno službo. Gre tudi v pisarno za malo začetno plačo. — Naslov v upravi lista.

Velika izbira raznih keksov, oblatov, čokolade, finih bombonov, v zalogi tudi lepe rozine, mandlji, orehova jedrca, banatska moka in vsak dan sveže čajno maslo pri tv.

Karol Loibner, Celje
Pri „Zvoncu“ — Kralja Petra c. 17.

D E L O

v teh težkih časih lahko najde vsakdo še najbolje z ureditvijo domače pletilnice v hiši. Dajemo v tekočem vsakomur delo s tem, da jemljemo izgotovljene pletenine, dobavljamo prejo in plačujemo mezde za pletenje, kar dokazujejo številna zahvalna pisma. Če hočete delati in zaslužiti, se blagovolite z zupanjem obrniti glede brezplačnih prospektov na tvrdko: **Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva ul. 2, oddelek 26.**

Prepričajte se!

lastno mesarijo, prekajevalnico in gostilno pri „Jelenu“

z izborna kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga z jamčeno. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Josip Gorenjak.

Velika pratika!

KARL GORIČAR VDV. CELJE

— KNJIGARNA, ZALOGA UMETNIN IN MUZIKALIJ —

opozarja na bogato zalogo raznih **lepih daril** za

Novo leto

Novoletne razglednice.

Cene izredno ugodne!

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Celje
Za kresijo 4
Telefon 245

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu, ki že obstoji 64 let

Celjska mestna hranilnica

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo